

[Lone Dybkjær]

ene milliard kroner, ud over fejludbetalinger og den slags.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Nu sagde fru Lone Dybkjær i sit förrige indlæg, at vi nok må finde det papir frem, og det troede jeg betød, at hun ville finde det frem. Men nu kan jeg höre, at det er nödvendigt, at jeg finder det frem, således at fru Lone Dybkjær kan blive retledt på dette område.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det skal jeg da kun takke for, eftersom det er socialdemokratiets eget forslag.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg synes egentlig, det første indlæg, hr. Kaj Poulsen fra socialdemokratiet kom med, var vældig godt. Det var også positivt. Men efterhånden som vi nu lytter, kan man godt få sine tvivl med hensyn til, hvad hr. Kaj Poulsen egentlig mener, når han nu forsøger at slå en streg over, at der virkelig er sket de store fejludbetalinger. Mener hr. Kaj Poulsen virkelig, at vi kan acceptere herindefra, at der bliver fejludbetalt over ½ mia kr.? Mener hr. Kaj Poulsen, at A-kasserne skal have et camoufleret tilskud? Er det virkelig socialdemokratiets holdning? Jeg ved godt, at socialdemokratiet föler en temmelig nær tilknytning til A-kasserne, men det kan da ikke være rigtigt at give den slags camouflerede tilskud.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Hr. Dohrmann må jo ikke have haft höreapparatet slået til, når jeg har været oppe at tale. Når hr. Dohrmann tror, at fejludbetalinger er camouflerede tilskud til A-kasserne, så synes jeg ærlig talt, at hr. Dohrmann skulle komme herover til skuffen om et øjeblik; så skal jeg finde lovforslaget til ham, og så skal jeg også læse det höjt for ham. Det her har hr. Dohrmann fuldstændig misforstået.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Om ikke andet, så havde det sidste her da en underholdningsværdi, for sandheden er jo, at de partier, som nu samlet står og overgår hinanden i, hvordan systemet skal ændres, har stået sammen om alle de ændringer, der har fört til, at det ser så tosset ud, som det rent faktisk gör. Det synes jeg naturligvis ikke man skal glemme.

Når hr. Kaj Poulsen snakker om, at nogle ikke kan få höreapparatet sat til, så må det da knibe for hr. Kaj Poulsen at få hukommelsesapparatet sat til, kan jeg forstå, for hvem fandt på alle de tosserier med frigørelsesattest og børnepasningscirkulære og alle de andre kringledede regler? Jo, dem fik vi på bordet under socialdemokratiet. Hvem har så yderligere – i övrigt vistnok ikke kritiseret af socialdemokraterne, i hvert fald ikke ret meget og først på et senere tidspunkt – grebet ind over for supplerende understöttelse og sådan nogle ting? Ja men det har man jo været fælles om at lave, og for hver gang man har lavet disse nye millimeterretfærdighedsregler, som det har skullet være, er systemet blevet mere og mere kompliceret.

Vi har haft en debat i spørgetiden i dag, som egentlig meget godt illustrerer noget af det, der sker på dette område. F.eks. må man ikke deltage i kompetencegivende undervisning mere end 12 timer om ugen, hvis der deri indgår 1 HF-time og de 11 timer er på 8.-9. klasseniveau. Havde man bare ikke den sidste time med på HF-niveau, ville det ingen betydning have for dagpengene, men har man den sidste time med eller 1 mere, så har det betydning for dagpengene.

Den kone, der havde 10 höns gående hjemme i baghaven, da hun gik på arbejde, så de kunne få et udmærket morgenæg i familien, hun må pludselig ikke have de 10 höns gående hjemme i baghaven, medmindre hun kommer med den ene erklæring og blanket efter den anden på, hvor meget disse her 10 æg, som familien forlyster sig med om morgenen, egentlig koster. Det er jo fuldstændig tåbeligt. Det er sådan noget, der gör, at man kan blive helt syg af dette her system.

Man kan tage andre ting. Som jeg var inde på før, er det sådan, at efterlønsordningen i besparelsesbeholdningerne er blevet lavet så kunstig, at de, der er gået på efterløn før 1983, får en regulering, som de, der er gået på efterløn efter 1983, ikke får. Det giver nogle administrative besværligheder ude i